

Bijbels perspectief

Woord van de week

Psalm 139:17

*Hoe kostelijk zijn mij uw gedachten, o God,
hoe overweldigend is haar getal.*

David komt tot deze jubel vanuit een diep doordrongen besef van Gods absolute betrokkenheid op zijn leven. Het thema van die betrokkenheid komt al direct in het begin van deze Psalm naar voren als hij uitsprekt, dat God hem door en door kent en volkomen vertrouwd is met zijn hele bestaan. Gods betrokkenheid is voor hem zodanig, dat een God ontlopen volstrekt onmogelijk is. Dat David dit allesbehalve als negatief beschouwt, blijkt uit het gegeven dat hij deze betrokkenheid omschrijft als ‘wonderbaar’, ja, als onbegrijpelijk. Dat laatste - onbegrijpelijk - is de idee van Gods onmiddellijke en voortdurende betrokkenheid op elk mensenleven niet alleen voor een niet christen, maar zelfs voor menig oprecht christen: is God werkelijk in elk detail van mijn leven geïnteresseerd? Omgeeft Hij mij waarachtig van achteren en van voren? Is zijn oog op mij en dat dan vanuit een onvoorwaardelijke en oprechte liefde?

Hoe reëel dit voor David is - en hij spreekt vanuit zijn ervaring met God in zijn leven tot dan toe! - wordt door hem onderstreept door een teruggrijpen op het aller-vroegste begin. En dan gaat dat begin verder terug dan zijn geboren worden, het gaat terug tot voor de grondlegging der wereld. Toen al had God hem en gedacht en gewild, op het oog! Onwillekeurig bepaalt je dit bij de woorden van Paulus in Efeze 1:4 waar deze aangeeft dat God de mens, dus ook u en mij, uitverkoren heeft voor de grondlegging der wereld. Ofwel, tot zover reikt Gods betrokkenheid op de mens terug! Hier passen inderdaad begrippen als ‘wonderbaarlijk’ en ‘onbegrijpelijk’. Meer nog, toont een en ander niet het hart van God? Zowel David als Paulus, het Oude en het Nieuwe Testament, laten weten dat God een plan heeft met elk mens, een plan dat past bij zijn voorgenomen doel met de mens in relatie tot Jezus Christus.

Dat besef doet David uitbarsten in het bezingen van Gods grootheid in ondermeer de woorden van het gekozen tekstvers. De woorden van Psalm 139 zijn zo niet alleen ‘een troost’, zoals de NBG-vertalers in het opschrift boven deze Psalm aangeven, maar juist en vooral ook een aanmoediging om je leven te zien én te leven én te voleindigen in Bijbels perspectief. Sowieso laat het de waarde van elk mensenleven op zich zien - een gegeven dat ethisch onher-roepelijk consequenties heeft en dat ten aanzien van zowel het ongebooren, geboren en eindigende leven. Dit laatste blijkt helaas een gegeven dat zelfs menigeen die zich christen noemt uit het oog dreigt te verliezen. Een bewijs dat er nog maar weinig besef is van Gods oorspronkelijke plan met de mens in relatie tot zijn Zoon. Misschien alleen daarom reden genoeg deze Psalm nog eens goed door te nemen en David na te zeggen: *Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart... zie, of bij mij een heilloze weg is, en leid mij op de eeuwige weg.*

Gebed

Hemelse Vader hoe wonderbaarlijk is de gedachte dat U ons persoonlijk gedacht en gewild hebt in relatie tot Uw Zoon en dat al van voor de grondlegging der wereld. Dat al de dagen van ons bestaan, die geformeerd zouden worden toen nog geen daarvan bestond, waren opgeschreven in Uw boek. Hoe dankbaar maakt het Vader, te weten dat wij de wilsbeslissing van U zijn en ons leven nooit en te nimmer zinloos is. Leer ons zo onze dagen tellen en ons leven toevertrouwen in Uw hand, per dag. Leer ons het leven weer op Uw waarde te schatten, om Jezus wil en in zijn Naam, amen.